

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marty Havlové a soudců Mgr. Jiřího Novotného a JUDr. Hany Zemanové ve věci

oprávněné: **UNIQA pojišťovna, a.s.**, IČO 49240480
sídlem Evropská 810/136, 160 00 Praha 6
zastoupená advokátem Mgr. Robertem Lukešem
sídlem 7. května 1109/26, 149 00 Praha 4

proti
povinnému: **Jan David**, narozený dne 23. 12. 1956
bytem Spůle 61, 340 21 Janovice nad Úhlavou

o vymožení peněžitého plnění

o odvolání České republiky, prostřednictvím Okresního soudu Klatovy, proti usnesení soudního exekutora JUDr. Josefa Lavičky, Exekutorského úřadu Cheb, ze dne 16. 1. 2026, č. j. 176 EX 00010/12-117

takto:

- I. Usnesení soudního exekutora, v části odvoláním napadené, tj. ve výroku IV, se mění tak, že se nepřiznává soudnímu exekutorovi paušální náhrada nákladů spojených se zastavením exekuce ve výši 907,50 Kč.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Shora citovaným usnesením zastavil soudní exekutor exekuci pro bezvýslednost jejího vedení podle § 55 odst. 7 e. ř. (výrok I), určil náklady exekuce ve výši 7 865 Kč včetně DPH (výrok II), rozhodl o tom, že soudní exekutor nemá v souvislosti se zastavením exekuce vůči účastníkům řízení nárok na náhradu nákladů exekuce (výrok III), přiznal si za úkony spojené se zastavením exekuce paušální náhradu nákladů exekuce ve výši 907,50 Kč, k proplacení prostřednictvím exekučního soudu, jímž je Okresní soud v Klatovech, v určené lhůtě čtyř měsíců od právní moci tohoto usnesení (výrok IV) a žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení (výrok V).
2. Proti tomuto usnesení se včas odvolala Česká republika – Okresní soud v Klatovech s návrhem, aby dotčený výrok IV odvolací soud změnil tak, že paušální náhrada nákladů exekuce soudnímu exekutorovi se nepřiznává, s odůvodněním, že spatřuje nesprávnost v tom, že exekutor rozhodl o zastavení exekuce jako tzv. marné, respektive bezvýsledné, aniž by byly pro takový postup splněny zákonné podmínky. Exekuční soud lustrací v insolvenčním rejstříku zjistil, že vůči povinnému jako dlužníkovi bylo dne 21. 2. 2022 zahájeno insolvenční řízení, vedené u Krajského soudu v Plzni pod sp. zn. KSPL 27 INS 2984/2022, tím nastaly účinky předvídané v ust. § 109 odst. 1 písm. c) insolvenčního zákona, dle něhož platí, že výkon rozhodnutí či exekuci, která by postihovala majetek ve vlastnictví dlužníka, jakož i jiný majetek, který náleží do majetkové

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Lamková.

podstaty, lze nařídit nebo zahájit, nelze jej však provést. Předmětné insolvenční řízení bylo završeno přijetím usnesení insolvenčního soudu o vzetí na vědomí splnění oddlužení a osvobození dlužníka od placení dosud neuspokojených pohledávek, č. j. KSPL 27 INS 2984/2022-B-15, ze dne 11. 8. 2025, které nabylo právní moci dne 6. 9. 2025. Z uvedeného je patrné, že exekuce měla dávno skončit jinak, než jako marná. Nejvyšší soud v rozsudku, sp. zn. 29 Cdo 3509/2010, ze dne 24. 11. 2010, zveřejněném pod č. 63/2011 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, část občanskoprávní a obchodní, vyložil, že ve vykonávacím řízení, a tím i v exekuci, má pohledávka, od jejíhož placení byl dlužník rozhodnutím insolvenčního soudu osvobozen, stejný režim jako promlčená pohledávka, přičemž soudní exekutor i exekuční soud pak k tomuto následku musí přihlídnout z úřední povinnosti. Dlužník, který prošel oddlužením a dosáhl osvobození od placení pohledávek, je chráněn vůči placení dosavadních starých pohledávek, které sice v neuhrazeném rozsahu nezanikají, avšak nadále existují pouze v režimu naturálních obligací, kdy je třeba pohlížet pro účely exekučního řízení na pohledávku jako na promlčenou. Stala se z ní totiž tzv. nevymahatelná naturální obligace, což znamená, že pokud dlužník bude na pohledávku plnit dobrovolně, nebude se jednat o bezdůvodné obohacení, avšak nucená exekuce pohledávky je zapovězena (viz také bod 11 usnesení Krajského soudu v Praze, sp. zn. 17 Co 93/2022, ze dne 29. 4. 2022). Jelikož zmíněné usnesení o osvobození povinného jako dlužníka od placení dosud neuspokojených pohledávek nabylo právní moci 6. 9. 2025, zatímco výzva exekutora podle § 55 odst. 7 e. ř. byla oprávněně doručena 18. 9. 2025, měla být exekuce zastavena dříve – pro nepřipustnost jejího dalšího vedení – a ne jako bezvýsledná. S uvedenou argumentací navrhl odvolatel změnu napadeného výroku IV tak, že se nepřiznává soudnímu exekutorovi paušální náhrada nákladů spojených se zastavením exekuce.

3. Soudní exekutor navrhl potvrzení napadeného usnesení, neboť postupoval v souladu se zákonem, pakliže exekuci podle § 55 odst. 7 e. ř. zastavil pro bezvýslednost jejího vedení.
4. Odvolací soud přezkoumal odvoláním napadený nákladový výrok a řízení mu předcházející (§ 212, § 212a o. s. ř.), a aniž by podle § 214 odst. 2 písm. e) o. s. ř. musel nařídit odvolací jednání, dospěl k závěru, že odvolání je důvodné.
5. Z obsahu spisu se podává, že datum vyznačení doložky provedení exekuce je 28. 12. 2012. V exekuci nedošlo ani k částečnému vymožení plnění. Proti povinnému bylo vedeno od 21. 2. 2022 insolvenční řízení u Krajského soudu v Plzni pod sp. zn. KSPL 27 INS 2984/2022, jež bylo pravomocně uzavřeno 6. 9. 2025, usnesením ze dne 11. 8. 2025, č. j. KSPL 27 INS 2984/2022-B-15, kterým insolvenční soud vzal na vědomí oddlužení dlužníka (povinného) a současně rozhodl o jeho osvobození od placení pohledávek zahrnutých do splněného oddlužení v rozsahu, v němž nebyly dosud uspokojeny (§ 414 odst. 1, 5 insolvenčního zákona). Časový úsek konaného insolvenčního řízení pak představuje vyloučenou dobu ve smyslu § 55 odst. 12 e. ř., v níž se exekuce nenachází ve stavu bezvýslednosti (marnosti) jejího vedení. K době 6. 9. 2025 tak nemohla marně uplynout lhůta předvídaná v ust. § 55 odst. 7 e. ř., když podmínky pro zastavení exekuce podle tohoto zákonného ustanovení nejsou navázány toliko na uplynutí šestileté lhůty marně vedené exekuce, ale k zastavení exekuce lze přistoupit až ve spojení s uplatněním výzvy podle § 55 odst. 7 e. ř. a marným během lhůty poskytnuté oprávněné osobě k zaujetí stanoviska k takto předestřenému postupu. Právní účinky pro nastolení stavu osvobození dlužníka (povinného) z insolvenčního řízení od placení dosud neuspokojených pohledávek tak nastaly dříve (6. 9. 2025), než byla doručena výzva podle § 55 odst. 7 e. ř. (18. 9. 2025) a také, než uplynula třicetidenní lhůta vymezená pro oprávněnou osobu k zaujetí stanoviska, jak hodlá v exekuci pokračovat. S ohledem na existenci vyloučené doby, nemohla do 6. 9. 2025 uplynout ani lhůta upravená v ust. § 55 odst. 11, věta čtvrté e. ř.
6. Nebyly-li splněny předpoklady pro zastavení exekuce podle § 55 odst. 7, odst. 11, věty čtvrté e. ř. jako bezvýsledně vedené, nenáleží soudnímu exekutorovi právo na náhradu paušálních nákladů spojených se zastavením marné exekuce podle článku II, bodu 1, 4 přechodných ustanovení

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Lamková.

zákona č. 255/2023 Sb.

7. Veden těmito důvody, odvolací soud podle § 220 odst. 1 o. s. ř. změnil odvoláním napadený nákladový výrok IV způsobem vyjádřeným ve výrokové části tohoto usnesení.
8. Rozhodnutí o nákladech odvolacího řízení vychází z ust. § 254 odst. 1, § 224 odst. 1, § 142 odst. 1 o. s. ř. za použití § 52 odst. 1 e. ř., když účastníkům nevznikly s tímto řízením náklady.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není přípustné dovolání.

Plzeň 23. února 2026

JUDr. Marta Havlová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Lamková.